

UPRavno sodišče RS, Oddelek v Mariboru
ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA

sodišče v

dne 11. 4. 2019

Podpis pristojne sodne osebe

UPRavno sodišče
REPUBLIKE SLOVENIJE

II U 555/2017-22

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije, oddelek v Mariboru, je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodnici in sodnik Melita Ambrož kot predsednica ter Violeta Tručl in Edvard Ermenc kot člana,

ob sodelovanju višje pravosodne svetovalke Eve Stropnik kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: JAVNO PODJETJE ZA GOSPODARJENJE S STAVBNIMI ZEMLJIŠČI d.o.o., Grajska ulica 7, Maribor, ki jo zastopa
zoper toženo stranko: REPUBLIKA SLOVENIJA, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Ljubljana,

zaradi dostopa do informacij javnega značaja,

o tožbi zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-219/2017/4 z dne 6. 11. 2017,

na seji 11. aprila 2019

RAZSODILO:

- I. Tožbi se ugodi. Odločba Informacijskega pooblaščenca št. 090-219/2017/4 z dne 6. 11. 2017 se odpravi in se zadeva vrne istemu organu v nov postopek.
- II. Tožena stranka je dolžna tožeči stranki povrniti stroške tega postopka v znesku 285,00 EUR z DDV v roku 15 dni od vročitve te sodbe.

OBRAZLOŽITEV

1. Z izpodbijano odločbo je Informacijska pooblaščenka ugodila pritožbi zoper 1. točko izreka odločbe Javnega podjetja za gospodarjenje s stavbnimi zemljišči d.o.o. št. 420-08-1254/2017-13/0011 z dne 13. 9. 2017 in jo odpravila v delu, ki se nanaša na podatke o vrednotenju (točkovanju) parc. št. 237/6 (objekt na Ljubljanski ulici 5 a v Mariboru) in parc. št. 935/1 (objekt v Masarykovi ulici 2 v Mariboru) v k.o. Tabor z vsemi obračunskimi parametri, ki so potrebni za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča za leto 2017 ter odločila: organ mora prosilcu v roku 31 dni od prejema te odločbe iz elektronske baze NUSZ (nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča) posredovati v elektronski obliki izpis "Simulacija obračuna za leto 2017" za navedena objekta tako, da so iz dokumentov razvidne vse kategorije (objekt, parcela, površina, tip objekta, oprostitev, mesec od-do, vrednost točke, točke - namembnost in točke skupaj).
2. V obrazložitvi odločbe Informacijska pooblaščenka pojasnjuje, da je tožnik dne 13. 7. 2017 na Javno podjetje za gospodarjenje s stavbnimi zemljišči d.o.o. (v nadaljevanju organ) naslovil zahtevo za dostop do podatkov o ovrednotenju (točkovanju) parc. št. 237/6 (objekt Ljubljanska 5 a) in parc. št. 935/1 (objekt Masarykova 2) k.o. Tabor z vsemi obračunskimi parametri, ki so potrebni za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča za leto 2017, in kdo je zavezanec za plačilo prispevka na teh dveh parcelah.
3. Z v uvodu navedeno odločbo je organ zahtevo prosilca v celoti zavrnil na podlagi ugotovitve, da zahtevana informacija predstavlja informacijo, ki v skladu s 5. točko prvega odstavka 6. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ) predstavlja podatek, katerega razkritje bi pomenilo kršitev zaupnosti davčnega postopka ali davčne tajnosti, skladno z zakonom, ki ureja davčni postopek. V skladu z Odlokom o ustanovitvi Javnega podjetja za gospodarjenje s stavbnimi zemljišči d.o.o. vodi tožeča stranka vse potrebne evidence za odmero nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča. Podatki, ki jih zahteva prosilec, se vodijo v evidenci za potrebe odmere NUSZ, ta pa se vodi elektronsko in vsebuje tudi podatke o številu točk po posameznih obračunskih parametrih oziroma merilih (število točk po posameznih obračunskih parametrih za posamezno nepremičnino, skupno število točk in ime oziroma naziv zavezanca), kot jih določa Odlok o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča za posamezne nepremičnine, ki so obremenjene z NUSZ, in podatke o zavezancih za plačilo NUSZ za te nepremičnine. Te podatke je organ posredoval Finančni upravi RS za potrebne odmere NUSZ za leto 2017. Vsaka odločba FURS vedno vsebuje tudi podatke, ki jih zahteva prosilec, in bi glede na to razkritje teh podatkov pomenilo kršitev zaupnosti davčnega postopka ali davčne tajnosti v skladu z

zakonom, ki ureja davčni postopek. Zato je organ prosilcu posredoval podatke o materialnem predpisu in načinu odmere NUSZ, podatka o zavezancu in višini odmerjene NUSZ pa sta davčna tajnost, in zaradi tega teh podatkov prosilcu ni mogoče posredovati.

4. Prosilec je zoper takšno odločitev organa vložil pritožbo, Informacijska pooblaščenka pa je pritožbi ugodila, kot izhaja iz zgoraj povzetega izreka te odločbe. Informacijska pooblaščenka je ugotovila, da je predmet zahteve dokument z nazivom „Simulacija obračuna za leto 2017“ z navedbo zavezanca. Ker gre za dva objekta, dokument vsebuje dve strani lista formata A4, to je fizični izpis iz elektronske baze NUSZ, ki jo vodi organ za Mestno občino Maribor. Na vsaki strani dokumenta so poleg poslovnih podatkov zavezancev še podatki po kategorijah: objekt, parcele, površina, tip objekta, oprostitev, mesec od-do, vrednost točke, znesek, točke - namembnost in točke - skupaj. Ker je prosilec v pritožbi navedel, da ga podatki o zavezancu za plačilo za nadomestilo ne zanimajo, se Informacijska pooblaščenka do tega ni opredelila.
5. V pritožbenem postopku je Informacijska pooblaščenka presojala, ali je organ pri svoji odločitvi pravilno uporabil 5. točko prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Po stališču tožene stranke je pojem zaupnosti davčnega postopka v celoti vezan na davčno tajnost (8. in 15. člen Zakona o davčnem postopku - v nadaljevanju ZDavP-2). Organ podatke iz elektronske baze NUSZ posreduje Finančni upravi RS za potrebe odmere in izterjave NUSZ, vendar pa dejansko odmero višine tega nadomestila opravi Finančna uprava RS, ki skrbi tudi za postopek njegove izterjave. Davčni organ izda odločbo po uradni dolžnosti na podlagi občinskega odloka in vrednosti točke, veljavne na prvi dan januarja leta, za katerega se določa nadomestilo. Organ oziroma njegova elektronska baza NUSZ nastopa kot vir podatkov, ki so potrebni za odmero in izterjavo davčne obveznosti. Po mnenju Informacijske pooblaščenke se določbe ZDavP-2 o varovanju davčne skrivnosti raztezajo le na dokumente, s katerimi razpolaga davčni organ - FURS oziroma njene organizacijske enote. Razen tega se baza NUSZ polni iz drugih virov - zbirk osebnih in drugih podatkov, veriženje davčne tajnosti navzdol pa je nelogično, saj bi lahko pripeljalo v popolno zaporo razkritja vseh informacij, ki utegnejo kakorkoli priti prav pri obračunavanju in izterjavi davčnih obveznosti.
6. Informacijska pooblaščenka dodaja, da s tem ne oporeka ugotovitvam organa, da mora davčno tajnost varovati vsak organ, kot določa 16. člen ZDavP-2. Dolžnost varovanja davčne tajnosti pa nastopi, ko je podatek določen kot davčna tajnost. Ker organ ne postopa po določbah ZDavP-2, v okviru njegovega delovnega področja ne morejo nastati davčne tajnosti. Ob ugotovitvi, da prosilec ni zahteval podatkov iz davčnih evidenc, ter da organ ni davčni organ, ki postopa po ZDavP-2, je Informacijska pooblaščenka zaključila, da sklicevanje organa na davčno tajnost, ni utemeljeno.

7. Tožeča stranka v vloženi tožbi navaja, da se vsi podatki (informacije), ki jih je zahteval prosilec, vodijo v elektronski evidenci za potrebe odmere nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča. Vse te podatke je tožeča stranka posredovala Finančni upravi RS za potrebe odmere davka - NUSZ konkretnemu davčnemu zavezancu za leto 2017 in se vsi zahtevani podatki nahajajo na odločbi, s katero je FURS konkretnemu davčnemu zavezancu odmerila NUSZ za leto 2017. Z zahtevanimi podatki torej razpolaga davčni organ. Iz tega pa sledi, da zahtevani podatki predstavljajo "druge podatke v zvezi z davčno obveznostjo zavezanca za davek, s katerimi razpolaga davčni organ" (drugi del prvega odstavka 15. člena ZDavP-2), torej predstavljajo davčno tajnost. Gre namreč za ene in iste podatke in ti predstavljajo davčno tajnost, ne glede na to, kje se nahajajo oziroma od koga so zahteva njihovo razkritje. Po mnenju tožeče stranke ni mogoče zastopati stališča, da je razkritje istih podatkov v primeru, ko je zahteva naslovljena na toženo stranko, ki vodi evidenco, na podlagi katere FURS odmeri NUSZ, zakonito, če je zahteva naslovljena na FURS, pa ti podatki predstavljajo davčno tajnost in je njihovo razkritje v nasprotju z zakonom. Stališče tožene stranke, da je pojem davčne tajnosti pojmovno vezan le na davčne organe oziroma organe, ki odločajo v davčnem postopku, je zmotno. Prav tako je zmotno stališče tožene stranke, da tožeča stranka ne sodeluje v postopku izdaje odločbe o odmeri NUSZ in da njena baza nastopa zgolj kot vir podatkov, zlasti o točkah in njihovi distribuciji na posameznega zavezanca za plačilo. Ravno dejstvo, da tožeča stranka določi število točk in dejstvo, da je vrednost točke javno objavljena, pomeni, da je višino davka mogoče izračunati že iz teh podatkov, to pa kaže na to, da tožeča stranka ne samo sodeluje v postopku odmere NUSZ, ampak celo opravi pretežni oziroma bistveni del. Tožeča stranka je torej tista, ki dejansko izvede ovrednotenje s točkami, ki se jih nato pomnoži z vrednostjo točke in izračuna višino davka. Ti podatki se posredujejo FURS, njegova odločba pa vsebuje vse in popolnoma iste podatke, kot je simulacija obračuna. Glede na to tožeča stranka sodi med druge osebe, ki so zaradi narave svojega dela prišle v stik s podatki, ki so davčna tajnost. Zato tožeča stranka v skladu s prepovedjo iz 16. člena ZDavP-2 zahtevanih podatkov ne sme sporočiti tretjim osebam.
8. Zmotno je tudi stališče tožene stranke, da je podan dodaten argument, da v konkretnem primeru ni podana izjema po 5. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, ker je baza NUSZ izvedena zbirka podatkov. V konkretnem primeru ne gre za zahtevo po razkritju zgolj enega ali nekaj podatkov, ki so podlaga za odmero davčne obveznosti, ampak za razkritje vseh podatkov, ki so podlaga za odmero davka.
9. Tožeča stranka se tudi s stališčem tožene stranke, da dolžnost varovanja davčne tajnosti nastopi šele, ko je podatek določen kot davčna tajnost, ne strinja. Ker gre pri zahtevanih podatkih za tako imenovane "druge podatke v zvezi z davčno obveznostjo zavezanca za davek, s katerimi razpolaga davčni organ", gre za

odločbi davčnega organa, vendar jih v konkretnem primeru ni mogoče obravnavati na način, da gre za davčno tajnost, saj pri razkritih podatkih ni zavezanca na katerega se nanašajo podatki, niti podatka o višini njegove davčne obveznosti. Tožena stranka predlaga, da sodišče tožbo kot neutemeljeno zavrne.

13. Tožba je bila vročena v odgovor tudi ki nastopa v tem
upravnem sporu kot prizadeta stranka v smislu tretje alineje 16. člena v zvezi s
prvim odstavkom 19. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1), ki
pa na tožbo ni odgovoril.
14. Tožeča stranka pri svojih stališčih vztraja tudi v vloženi pripravljalni vlogi.
Navaja, da je nesprejemljivo stališče tožene stranke, da mora imeti posameznik
možnost preverjati, ali je davčni organ tudi ostalim državljanom pravilno odmeril
nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča, saj bi potem to veljalo tudi za vse
druge davčne obveznosti.
15. Tožba je utemeljena.
16. Z ZDIJZ je urejen postopek, ki vsakomur omogoča prost dostop in ponovno
uporabo informacij javnega značaja, s katerimi razpolagajo državni organi, organi
lokalnih skupnosti, javne agencije, javni skladi in druge osebe javnega prava,
nosilci javnih pooblastil in izvajalci javnih služb (prvi odstavek 1. člena ZDIJZ).
Informacije javnega značaja so prosto dostopne pravnim ali fizičnim osebam (prvi
odstavek 5. člena ZDIJZ).
17. Z ZDIJZ je torej prost dostop do informacij javnega značaja pod z zakonom
določenimi pogoji omogočen vsakomur in ni potrebno, da prosilec izkazuje pravni
interes. To je v skladu z namenom zakona, ki je zagotoviti javnost in odprtost
delovanja organov, ter omogočiti uresničevanje pravice fizičnih in pravnih oseb,
da pridobijo informacije javnega značaja (2. člen ZDIJZ).
18. Informacija javnega značaja je informacija, ki izvira iz delovnega področja organa,
nahaja pa se v obliki dokumenta, zadeve, dosjeja, registra, evidence ali drugega
dokumentarnega gradiva, ki ga je organ izdelal sam, v sodelovanju z drugim
organom, ali pridobil od drugih oseb (prvi odstavek 4. člena ZDIJZ).
19. V predmetni zadevi ni sporno, da je tožeča stranka kot javno podjetje, ki ga je
ustanovila Mestna občina Maribor z Odlokom o ustanovitvi javnega podjetja za
gospodarjenje s stavbnimi zemljišči d.o.o., in ki izvaja naloge in nekatera javna
pooblastila ustanovitelja v zvezi z gospodarjenjem s stavbnimi zemljišči Mestne
občine Maribor, zavezanec za dostop do informacij javnega značaja v smislu
določbe prvega odstavka 1. člena ZDIJZ.

davčno tajnost. V skladu s 16. členom ZDavP-2 je to davčno tajnost dolžna varovati tudi tožeča stranka. Tožeča stranka še navaja, da je zavezanec za plačilo NUSZ javno znan, ker je na predmetnih nepremičninah ustanovljena stavbna pravica, njen imetnik pa je razviden iz zemljiške knjige, ni pa jasno, zakaj naj bi bila informacija javnega značaja tudi višina njegovega davčnega bremena iz naslova NUSZ. Tožeča stranka predlaga, da sodišče izpodbijano odločbo odpravi in odloči tako, da prosilčevo pritožbo kot neutemeljeno zavrne ter potrdi odločbo tožeče stranke. Priglaša tudi stroške tega upravnega spora.

10. Tožena stranka v odgovoru na tožbo vztraja pri izpodbijani odločitvi in trditvi, da se zahtevane informacije ne nanašajo na podatek, katerega razkritje bi pomenilo kršitev zaupnosti davčnega postopka ali davčne tajnosti. Obveznost plačevanja nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča je opredeljena v Zakonu o stavbnih zemljiščih (Uradni list SRS, št. 18/84), ki se še vedno uporabljajo glede na določbe 5. točke pravega odstavka 179. člena Zakona o urejanju prostora (v nadaljevanju ZUreP-1) oziroma glede na določbe 1. alineje 56. člena Zakona o stavbnih zemljiščih (Uradni list RS, št. 44/97 s spremembami).
11. NUSZ se plačuje na podlagi odločbe, ki jo zavezancu izda davčni organ, kjer leži nepremičnina. ZDavP-2 v 404. členu določa, da davčni organ izda odločbo po uradni dolžnosti na podlagi občinskega odloka in vrednosti točke, veljavne na dan 1. januarja leta, za katero se določa nadomestilo. NUSZ torej odmeri davčni organ na podlagi podatkov, ki jih v zakonsko določenem roku pošljejo občine. Vsi parametri o odmeri NUSZ, razen vrednosti točke, so pridobljeni iz javnih evidenc, ki jih občina združi v svojo evidenco. Tožena stranka se strinja, da seštevka točk (ki je odvisen od lokacije konkretne nepremičnine, dejavnosti, ki jo opravlja zavezanec, komunalne opremljenosti konkretnega zemljišča in podobno) ni mogoče ugotoviti iz Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča ali javnih evidenc, vendar tožena stranka meni, da ima posameznik pravico biti seznanjen tudi s podatki o točkah (torej o aplikaciji posameznih meril na konkretno nepremičnino), saj lahko le tako preveri ali so te skladne z občinskim odlokom in ali so npr. različne obremenitve zavezancev, ki na isti lokaciji opravljajo različno dejavnost, upravičene. Tožena stranka meni, da je transparentnost oziroma pravica posameznika, da ima vpogled v parametre za odmero NUSZ vrednota sama po sebi in ni sredstvo za doseg drugega cilja.
12. Zgolj zato, ker odločba davčnega organa vsebuje vse in popolnoma iste podatke kot zahtevana simulacija obračuna, še ne pomeni, da se ti podatki pri tožeči stranki obravnavajo kot davčna tajnost. Tožena stranka ne oporeka dejstvu, da gre pri podatkih iz elektronske baze NUSZ tudi za davčne podatke, kadar so vsebovani v

20. V zadevi tudi ni sporno, da so informacije, ki jih zahteva tožeča stranka, informacije javnega značaja v smislu določbe prvega odstavka 4. člena ZDIJZ, saj gre za informacije, ki izvirajo iz delovnega področja organa, in organ z njimi razpolaga v obliki elektronske baze NUSZ.
21. Pravica dostopa do informacij javnega značaja pa ni absolutna. Izjeme, kjer dostop do informacij javnega značaja ni mogoč, določa 6. člen ZDIJZ. Za predmetno zadevo je relevantna 5. točka prvega odstavka 6. člena, po kateri se zahteva prisilcu zavrne, če gre za podatek, katerega razkritje bi pomenilo kršitev zaupnosti davčnega postopka, skladno z zakonom, ki ureja davčni postopek. Davčni postopek ureja ZDavP-2, ki v 15. členu določa, da mora davčni organ kot zaupne varovati podatke, ki jih zavezanec za davek v davčnem postopku posreduje davčnemu organu ter druge podatke v zvezi z davčno obveznostjo zavezancev za davek, s katerimi razpolaga davčni organ. Navedeno določbo dopolnjuje še 16. člen ZDavP-2, ki določa, da uradne in druge osebe davčnega organa, izvedenci, tolmači, zapisnikarji in druge osebe, ki sodelujejo ali so sodelovale pri pobiranju davkov in vse druge osebe, ki so zaradi narave svojega dela prišle v stik s podatki, ki so davčna tajnost, teh podatkov ne smejo sporočiti tretjim osebam, razen v primerih določenih z zakonom, niti jih ne smejo same uporabljati ali omogočiti, da bi jih uporabljale tretje osebe (16. člen ZDavP-2).
22. Davčna tajnost so torej podatki, ki jih posreduje zavezanec za davek, in drugi podatki v zvezi z davčno obveznostjo zavezanca za davek, s katerimi razpolaga davčni organ. Tajnost teh podatkov pa so razen uradnih oseb pri davčnem organu dolžne varovati tudi vse druge osebe, ki so zaradi narave svojega dela prišle v stik s podatki, ki so davčna tajnost.
23. Nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča ima naravo davka na nepremičnine in se plačuje do drugačne zakonske ureditve obdavčitve nepremičnin. Glede tega se po odločbi Ustavnega sodišča št. U-I-313/13-86 z dne 21. 3. 2014 še vedno uporabljajo določbe 58. do 63. člena Zakona o stavbnih zemljiščih (ZSZ, Uradni list SRS št. 18/1984 s spremembami). Po glede na citirano odločbo Ustavnega sodišča še vedno veljavnem 404. členu ZDavP-2 odločbo o odmeri nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča izda davčni organ po uradni dolžnosti, to pa stori na podlagi podatkov, ki jih dobi od občine.
24. Občina Maribor je to obveznost prenesla na tožečo stranko. Tožeča stranka izvršuje javna pooblastila, določena z 19. členom Odloka o ustanovitvi Javnega podjetja za gospodarjenje s stavbnimi zemljišči d.o.o.. Med njimi je v peti alineji, da pripravlja podlage za izdajo odločb o odmeri nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča in vodi vse potrebne evidence.
25. Evidenca NUSZ pri tožeči stranki se vodi samo z namenom, da na njeni podlagi

davčni organ izda odločbo o odmeri NUSZ. Pri tem torej ne gre za to, da davčni organ pri izdaji odmernih odločb izhaja iz podatkov, ki bi jih tožeča stranka vodila za kakšne druge namene oziroma za izvrševanje svojih drugih nalog, ampak tožeča stranka predmetno evidenco vodi prav zato, da jo posreduje davčnemu organu in mu tako omogoči izdajo odločb o odmeri NUSZ. Na to kaže tudi naziv predmetne evidence - „Simulacija obračuna“ NUSZ. Glede na to evidenca NUSZ pomeni tim. druge podatke v zvezi z davčno obveznostjo zavezancev za davek iz prvega odstavka 15. člena ZDavP-2.

26. S tem pa je po presoji sodišča podana materialnopravna podlaga iz 16. člena ZDavP-2, po kateri dolžnost varovanja davčne tajnosti zajema tudi tiste podatke v zvezi z davčno obveznostjo, s katerimi pridejo v stik tim. „druge osebe“ zaradi narave svojega dela. V okvir nalog oziroma javnih pooblastil tožeče stranke sodi tudi vodenje evidence NUSZ in brez evidence NUSZ, ki jo vodi tožeča stranka, davčni organ odločbe o odmeri NUSZ ne more izdati. Iz tega sledi zaključek, da tožeča stranka prihaja v stik s temi podatki zaradi narave svojega dela.
27. Po obrazloženem ni mogoče pritrditi stališču iz izpodbijane odločbe, da je pojem davčne tajnosti vezan le na davčne organe. Glede na trenutno zakonsko ureditev se podatki v zvezi z davčno obveznostjo – nadomestilom za uporabo stavbnega zemljišča, to je evidenca NUSZ, nahajajo oziroma vodijo pri tožeči stranki, zato so ti podatki davčna tajnost ne glede na to, da tožeča stranka sicer ne postopa po določbah ZDavP-2.
28. Evidenca NUSZ glede na v zemljiški knjigi objavljene podatke o lastništvu nepremičnin in drugih stvarnih pravicah pri vseh zavezancih, pri katerih obveznost plačila NUSZ izhaja iz njihovega stvarnopravnega razmerja do določene nepremičnine, omogoča njihovo identifikacijo. Glede na v zahtevanem dokumentu navedeno število odmerjenih točk in glede na v odloku objavljeno vrednost točke, iz take informacije izhaja dejanska davčna obveznost takšnega davčnega zavezanca, zato bi bila z razkritjem zahtevanih podatkov kršena davčna tajnost.
29. Ni mogoče pritrditi toženi stranki, da bi označitev baze NUSZ za davčno tajnost pomenila veriženje „davčne tajnosti navzdol“, kar bi pripeljalo v zaporo razkritja vseh informacij. Drži, da se evidenca NUSZ, ki jo vodi tožeča stranka, delno polni iz drugih zbirk, vendar, kot navaja tudi tožena stranka v odgovoru na tožbo, seštevke točk, ki je odvisen od konkretne lokacije, dejavnosti, komunalne opremljenosti ipd., ni povzet iz drugih javnih evidenc. Za presojo v obravnavani zadevi je ključno, da se v evidenci NUSZ podatki iz drugih evidenc združijo in dopolnijo z vsemi elementi, potrebnimi za odmero NUSZ (tukaj so po 4. členu v letu 2017 veljavnega Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča tudi vrsta dejavnosti in namen uporabe, izjemne ugodnosti v zvezi z ustvarjanjem dobička, večje motnje z uporabo stavbnega zemljišča) ter se za posamezen objekt

določi konkretno število točk. Združena evidenca vseh podatkov skupaj z odmerjenim številom točk pa je sestavljena prav z namenom, da se davčnemu organu omogoči izdaja odločbe o odmeri NUSZ. Zato ima takšna združena evidenca naravo podatka v zvezi z davčno obveznostjo zavezancev za davek in predstavlja davčno tajnost.

30. Sicer pa okoliščina, da ima evidenca NUSZ naravo davčne tajnosti ne pomeni, da nimajo statusa informacije javnega značaja, podatki, ki se nahajajo v drugih virih, s katerimi se polni evidenca NUSZ, in jih evidenca NUSZ samo povzema. Zato je argument, da bi s tem prišlo do veriženja davčne tajnosti navzdol, neutemeljen.
31. Ni mogoče pritrčiti toženi stranki, da dolžnost varovanja davčne tajnosti nastopi šele takrat, ko je podatek določen kot davčna tajnost. Prvi odstavek 17. člena sicer določa, mora biti vsak podatek, dokument in zbirka podatkov, ki vsebuje podatke, ki so davčna tajnost, vidno označen kot tak, namen te določbe pa je, da se omogoči učinkovita zaščita podatkov, ki predstavljajo davčno tajnost, ni pa ta označba pogoj, da podatek šteje za davčno tajnost. Tudi po stališču avtorjev Komentarja Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (Uradni list RS, 2017, str. 157) se z oznako davčna tajnost zagotovi prepoznavnost dokumenta, tudi če dokument ni vidno označen kot davčna tajnost, pa to ne pomeni, da se dokument, ki vsebuje davčno tajnost, kot tak ne obravnava. Osebe, ki pridejo v stik s takimi dokumenti, morajo že iz vsebine dokumenta razbrati, da gre za takšne podatke.
32. Glede navedbe tožene stranke v odgovoru na tožbo, da mora biti posamezniku dana možnost, da preveri konkretno odločitev o odmeri NUSZ, sodišče pojasnjuje, da je namen ZDIJZ zagotoviti javnost in odprtost delovanja organov ter zato pridobiti informacije javnega značaja pod pogoji, ki jih določa ta zakon. To pa ne pomeni, da je potencialni prosilec za dostop do informacij javnega značaja izenačen s položajem stranke v postopku. Presoja pravilnosti konkretnih upravnih odločb je prepuščena strankam v postopku, katerim so za uveljavljanje zatrjevanih nepravilnosti na voljo z zakonom predvidena pravna sredstva, ter z zakonom določenim nadzornim organom in institucijam. Prosilcem za dostop do informacij javnega značaja pa so te na voljo pod pogoji, ki jih določa zakon. Ta v 11. točkah prvega odstavka 6. člena določa primere, ki prevladajo nad pravico prosilcev do informacij javnega značaja. V nadaljevanju 6. člena ZDIJZ določa sicer še izjeme od izjem, a bistveno je, da pravica do informacij, ki sicer so informacije javnega značaja, ni absolutna in neomejena.
33. Po zgoraj obrazloženem je stališče tožene stranke, da razkritje zahtevanih podatkov ne bi pomenilo kršitve davčne tajnosti, materialnopravno zmotno, zato je sodišče v skladu s 4. točko prvega odstavka 64. člena ZUS-1 izpodbijani akt odpravilo in v skladu s tretjim odstavkom citiranega člena zadevo vrnilo organu, ki je izpodbijani upravni akt izdal, v ponoven postopek. V ponovnem postopku bo

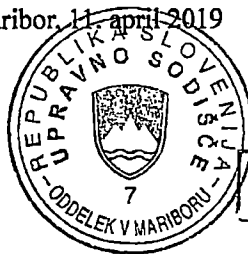
treba ob upoštevanju pravnega mnenja sodišča (četrty odstavek 64. člena ZUS-1) ponovno odločiti o zadevi, pri tem pa bo treba upoštevati tudi določbe drugega in tretjega odstavka 6. člena, ki ureja situacije, ko je ne glede na določbo prvega odstavka 6. člena ZDIJZ dostop do zahtevane informacije dopusten.

34. Sodišče je o tožbi odločilo brez glavne obravnave, saj je bilo že na podlagi tožbe in izpodbijane odločbe očitno, da je treba tožbi zaradi nepravilne uporabe materialnega prava ugoditi (druga alineja drugega odstavka 59. člena ZUS-1).
35. Ker je sodišče tožbi ugodilo in odpravilo izpodbijani akt, je v skladu z določbo tretjega odstavka 25. člena ZUS-1 tožena stranka dolžna tožeči stranki povrniti stroške postopka v skladu s Pravilnikom o povrnitvi stroškov tožniku v upravnem sporu. Po določilu drugega odstavka 3. člena tega pravilnika je tožeča stranka upravičena do povrnitve stroškov postopka v višini 285,00 €, ki jih je sodišče skupaj z DDV naložilo v plačilo toženi stranki.

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Maribor, 11. aprila 2019

Predsednica senata:

Melita Ambrož, l. r.

Ta prepis je avtentičen z izvornikom
Podpis pristojne sodne osebe: